

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΞΕΛΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ.

Πρέπει νὰ φαντασθῆτε μέγαν χορὸν μετμημισμένων φῶτα, πολυτέλειαν, ἀθη, κώδινας, Στράους, λογοπαίγνια, καμπανίτην, γυναίκα, μέθην καὶ γέλωτα· ἀτμοσφαῖραν ἥτις σὲ μεθύει· μουσικὴν ἥτις σοῦ δίδει πτερά· μορφὰς ἀκτινοβολούσας, φιλήματα· προστριβὰς, παραγούσας ἤλεκτρισμὸν· ποικιλίαν χρωμάτων, ἱματισμῶν καὶ ἀναβολῶν. Ἐδῶ εἰς πρίγκιψ· ἐκεῖ εἰς Ἀδὸν Ζουάν· πλησίον εἰς χωρικός· ἔμπροσθέν σου Νηραῖς· παραπλεύρως μάγισσα. Βλέπεις Ἰνδοὺς, Ἀφρικανούς, Ζουλοὺ καὶ μεγιστάνας Τούρκους· εἰς γελωτοποιούς· μία Ἰσπανίς μετ' ἔγχειρδιον. Ζουάβοι, οὐσσάροι, κυνηγοί, γαλακτοπῶλις, ἀνθοπώλιδες· Ἐρωτες, Ἀρτέμιδες, Γανυμήδεις καὶ εἰς Ἡρακλῆος. Πνεύματα, χρυσαλλίδες, μία ψυχὴ, Μετ' στοφιλῆς, ὀδοκαθαρισταί, τυμπανισταί, ἀγγελιαφόροι. Εἰς συμβολαιογράφος, πρέσβεις ἐν στολῇ, κιθαρωδοί, ἀδελφαί τοῦ Ἐλέους καὶ εἰς ἐπαίτης. Γομφαί, ἡμίγυμνοι, ὄλοι κεκαλυμμένοι. Ἐδῶ ἀγάματα, ἐκεῖ εἰκόνες, ἐκεῖ αἰθῆρ, καὶ ὄλοι γυναίκες. Ἡ νεότης διαλυομένη εἰς ἀστέρας· ἡ μουσικὴ σπειρομένη εἰς ἤχους· ὁ Παρθενῶν ἀποσυντιθέμενος εἰς λίθους· καὶ ἡ τρέλλα σχηματίζουσα μυρίους χαρτίλους πύργους.

Ἴδου ὅτι ἐξάλλισθες. Ὅλα ἀνάποδα, ὄλα ψεῦδη, ὄλα φύρδην μίγδην. Ἔπαγε, φύγε, βίλε προσωπεῖον καὶ ἐπά- νελθε· ἄλλως κινδυνεύεις νὰ παραφρονήσης.

Καὶ ὁμως δὲν εἶπομεν ἀλήθειαν· ἄλλως οἱ τίμιοι πολῖ- ται θὰ παρεφρονούμεν ὄλοι ἕως τῶρα εἰς τὸν πολιτικὸν χο- ρὸν τῶν μετμημισμένων τὸν ὅποιον ἀπὸ πολλοῦ, ἰδίως ὁμως, ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν δίδει τὸ Κρά- τος. Μὴ λησμονῆτε, ὅταν μᾶς ἀναγινώσκητε, τὴν διάκρισιν ἣν πάντοτε ποιούμεν μεταξὺ Ἐθνους καὶ Κράτους. Τοῦτο δέον νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὰ πνεύματά σας τὴν πικρὰν πεποι- θησιν ὅτι τὸ ἔθνος ὑφίσταται ξενοκρατίαν. Ἄν μᾶς ἐρω- τήσητε ποίας ἐθνικότητος εἶναι αὐτοὶ οἱ ξένοι οἵτινες δια- θέτουν τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν μας, εἶναι Ἀδστριακοί, εἶναι Ῥώσσοι, εἶναι Τούρκοι, θὰ σᾶς ἀπαντή- σωμεν γνωρίζετε καμμίαν ἐπικράτειαν λεγομένην Ἀρσείαν, ἥτις νὰ συνορεύῃ πρὸς βορρᾶν μετ' τὴν Ἀμάθειαν, πρὸς νότον μετ' τὴν Ἀσυνειδησίαν, πρὸς Ἀνατολὰς μετ' τὴν Κτηνωδίαν καὶ πρὸς δυσμὰς μετ' τὴν Ἐκμετάλλευσιν, ἂν τὴν γνωρίζετε, ἐκεῖθεν κατάγονται οἱ ξένοι οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ Κράτος, οἵτινες μᾶς ἔχουν γονατίσει καὶ μᾶς δίδουν καὶ μᾶς δίδουν. Ἡμεῖς δὲ λαὸς ἀνάνδρων φιλοῦμεν τὴν τύπτουσαν χεῖρα, ὡς οἱ δούλοι τῶν Ῥωμαϊκῶν Ἱπποδρομιῶν καθημαγμένοι καὶ θνήσκοντες ὑπὸ τὰς βολὰς τῶν θηρίων ἐχαιρέτων τὸν Καίσαρα πρὸς διασκέδασιν τοῦ ὅποιου ἐτελοῦντο αἱ θηριο- μαχίαι.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἀρχικὴν μας ἰδέαν καὶ τὴν ἀρχι- κὴν μας εἰκόνα. Οἱ τίμιοι πολῖται, ἐλέγομεν, ἔπρεπε νὰ παραφρονήσωμεν παριστάμενοι ἐπὶ δεκάδας ἐνιαυτῶν εἰς τὸν χορὸν τῶν μετμημισμένων, ὅπου τὰ πάντα εἶναι πα- ρωδία, ψεῦδος, μέθη καὶ τρέλλα. Ὁ φυσικὸς ἀκόμα ἀνθρω- πος νομίζει ὅτι εἶναι ψεῦδος. Ὅτι ἀντὶ κόμης φέρει φενά- κην, ὅτι τὴν νύκτα ἐναποτίθεται ἐπὶ τοῦ τραπέζιου τεχνητῆ πιαγῶν καὶ τότε ἀδυνατεῖ νὰ σὲ ὀμιλήσῃ, ὅτι ἡ ρίσι, τὰ ὦ- α, αἱ παρειαὶ εἶναι ὄλα ψεῦδη, οἱ πόδες ἐκ ξύλου, αἱ βραχίονές του ἐκ καουτσούκ, τὸ ὄλον του γαλθανισμένον,

7/6
8/30
7/11
6000
9 8/10

11/6

τὸ ὅποιον διατηρεῖ μόνον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς φλογὸς τῆς ἡ ξηρὰ πνοὴ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς φαρμακείας.

Βλέπετε οὖν τίποτε ἀληθινὸν εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ πανδαῖ μόνιον ὅπερ ὀνομάζεται Ἑλληνικὸν Κράτος;

Ἀρχίσατε ἀπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων. Τί εἶναι; Φρουροὶ τῆς τάξεως; Ψεῦμα! Φρουροὶ τῆς ἀταξίας. Καταδιώκουν τὸ χαρτοπαίγιον; Ψεῦμα! Βίβαι συνεταιροὶ τῶν χαρτοπαικτῶν. Ἀπαγορεύουν τὴν παρὰ νόμον ὑπερτίμησιν τῶν τροφίμων; Δὲν εἶναι ἀλήθεια! Πληθύνονται ἀπὸ τοῦ κροσώλας, τοῦ ὄπωροπώλας, τοῦ λαχανοπώλας. Φροντίζουσι καὶ περὶ τῆς δημοσίου ὑγιεινῆς εἰς τὸ βρασίλειον τῶν ἡδονῶν; Γελοῖον! Ὁ μισθὸς τῶν ἐκ μέρους, πᾶν πορονοσκειῶν εἶναι μεγαλύτερος τοῦ μισθοῦ τῶν ἰσὺ μέρους τοῦ Κράτους. Καὶ τί ἄλλο; Προλαμβάνουσι τὰς κ' πιά; Ἀναίδητα! Δὲν ὑπάρχουν κλέπται! Καὶ ἄκομα τί; Ἐμποδίζουσι τὰς ῥήξεις; Τούναντιόν τὰς προκαλοῦν. Ἐχουσι καὶ ἄλλα καθήκοντα; Μάλιστα. Προστατεύουσι τοὺς πολίτας! Οὐαὶ εἰς πῆσθε εἰς χεῖρας τῶν. Ἐχουσι βούρδουλαν, κρατητήρια, οὐρητήρια, γρόνθους, κοντακιές, ὅλα αὐτὰ διὰ τοὺς τιμίους πολίτας.

Ἀνέλθετε τὴν κλίμακα τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Παραμερίσατε τὰς ἐξαιρέσεις μεταξὺ αὐτῶν, τὰ θύματα, τοὺς φθισικοὺς, τοὺς ὑποχονδρικοὺς, τοὺς λιμοκτονοῦντας. Ἀλέθετε τὸν τύπον τοῦ Ἑλλήνου ὑπαλλήλου. Τί εἶναι; Μισελίξ: ἄρπαξ. Ὁ μισθὸς δὲ λαμβάνει διὰ τὴν ὑπερητὴν τὸ κράτος εἶναι μάννα πσοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἔχει νὰ δώσῃ εἰς κανένα λογαριασμόν, τοῦ οὐρανοῦ οὐδέποτε καταβαίνοντος εἰς τὴν γῆν διὰ τέτοιαις μικροδουλείαις. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ μισθὸς εἶναι αὐτοσχέδιον μάννα, τότε πῶς ὀ' ἀνταμειφθῆ ἡ ἐργασία του, διότι ὁ Ἑλλήν ὑπαλλήλος ἐργάζεται καὶ δὲν ἐργάζεται βεβαίως διὰ τοῦ πατέρα του τὴν ψυχὴν; Κύριοι, ἀμείψατέ με, ἐργάζομαι. Καὶ ἐπειδὴ καμμία χεῖρ ἀυθόρμητος δὲν τοῦ ἐναποθέτε ὄβολόν, οὗτος πᾶσαν ἐμφανίζομένην εἰς αὐτὸν χεῖρα τὴν πειέζει ὡς νὰ ἦτο αὐτὸς πιστήριον καὶ ἡ χεῖρ ἐλαιοπυρὴν καὶ ἐκ τῶν πύσσων αὐτῶν ἀποτελοῦνται τὰ κέρδη τοῦ Ἑλλήνου ὑπαλλήλου.

Ἐξετάσατε τί κάμνουν οἱ μηχανικοὶ καὶ ὅλον τὸ σύστημα τῆς Ὀδοποιίας. Ἀρόμοι; Ὅχι βέβαια. Κάμνουν χρήματα. Καὶ ὁ Σκαλιστήρης θὰ μᾶς πῆτε τί κάμνει; Ὁ τιμιώτατος Σκαλιστήρης, ὁ ἐμπεισιευμένος τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ μονοπῶλιον τῆς μηχανικῆς σοφίας, τί κάμνει; Τρέφει τὴν φιλότινον κοιλίαν του. Μίαν ἡμέραν αὐτὸ τὸ εἶδωλον τῶν δημοσίων ἔργων θὰ τὸ γάσπη ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν. Ὁ ἀπαιτηθῆ; Πᾶ, πᾶ, πᾶ! Ἡ κοιλία του θὰ ἐξογκωθῆ τῶσον ὥστε θὰ μεταβληθῆ εἰς ἀερόστατον καὶ ἐδυσκίνητος Σκαλιστήρης θὰ διασχίξῃ ὡς χρυσοῦν ὄνειρον τοὺς ἀττικὸς αἰθέρας. Ἄν τύχητέ ποτε εὐκαιρίας, ἀνατάματα τὴν κοιλίαν αὐτὴν θὰ τὴν εὐρητε μεστὴν δημοσίων ἔργων.

Εἶδατε τὸν ἐν ταῖς φυλακαῖς Κοττάκην. Τὸ ἰδεῶδες τῶν Ἑλλήνων τμηματάρχων. Καὶ διατί νὰ καίηται εἰς τὰς φυλακάς, ἀντὶ νὰ εἶναι εἰς ἐκ τῶν στύλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ὡς τῶσι συνάδελφοί του; Μπουνταλά; Ἐπιδόθηκε. Ἐνῶ οἱ ἄλλοι . . . δὲν πρίνονται!

Τί γίνεται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα; Τίς τὸ γνωρίζει; Τίς σὰν ἔδωκε λογαριασμόν; Τὰ Ὀικονομικὰ τῆς Ἐφημερίδος σὰν τὸ εἶπαν χθὲς καθερά!

«Κατὰ τὴν περίοδον τῶν τελευταίων 15 ἐτῶν, τὴν ἀ-

ξιοσημείωτον, διότι κατ' αὐτὴν ἐπωλήθησαν ἅπαντα τὰ κίνητα τοῦ δημοσίου κτήματα τὰ διὰ τοῦ αἵματος τῶν πατέρων μας ἀποκτηθέντα καὶ οἱ τίτλοι χρηματικῶν ἀξιών, ὅσας οἱ προκάτοχοι, ἐκ προνοίας ὠμονόμησαν, συνάμα δὲ ἐγένοντο προμήθεια παντοῦ ὕλικου μεγάλης ἀξίας καὶ διαφόρων εἰδῶν, τὸ ἀπαθὲς καὶ ἐστερημένον κοινῆς ἀγαπητικῆς (κατὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν) κοινὸν οὐδὲν ἐπιστήμης καὶ διὰ τῶν νομίμων μέσων ἔμαθε περὶ τῆς διαχειρίσεως τούτων ἐκατομμυρίων κυκλοφορησάντων, ἐκτὸς αὐτόν, ὅτι τινὲς περὶ τὴν ἐξουσίαν ἐκάστοτε ἐγίνοντο κύριοι σπουδαίων κτημάτων, κατὰ τρόπον συμφέροντα, καὶ ἴτι ἐγίνετο προμήθεια παπουτζίων ἐκ χάρτου κατεσκευασμένων καὶ διπυρίτου ἀξίας δρ. 520,000, ὅστις πωληθεὶς ὡς ἀχρηστος διὰ τροφὴν ἀπέφερεν ἀκαθάριστον πρὸσδον δρ. 80,000 ὅσαι δηλ. εἶχον δαπανηθῆ διὰ τὴν φύλαξίν του.»

***

Ἀλέθετε ἄλλην τάξιν ὑπαλλήλων, τῶν ὀπίων χορηγὸς καὶ πατριάρχης εἶναι ἄλλος ἀδάμας ὑπαλληλικῆς τιμιότητος καὶ φιλεργίας, ὁ ἀθάνατος ὅφ' ὅλους τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὰς κυβερνήσεις Κάββος. Βλέπετε καὶ τὸ ὄνομά του ἰγκλείει τὴν ἀθανασίαν· ἂν οἱ κόρακες ζῶσιν ἐκατὸν μόνον ἔτη, οἱ κάβοι διατηροῦνται χιλιτητριάδας. Ἀνετίσατε πρὸς τὸν κάβο Μαλιᾶ.

Διατί τοὺς ἔχετε αὐτὸ τὸ σμῆνος τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, αὐτοὺς τοὺς Δεκάρχας τοὺς Εἰκοσάρχας καὶ αὐτὸν τὸν στρατηγὸν Κάββον; Διὰ τὰ τελωνίζουσι, λέγετε, τὰ ἐμπορεύματα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ψεῦδος καὶ αὐτὸ, μεθ' ὅλον τὸ κύριον ἄρθρον ὅπερ ἐδημοσίευσεν τὸ παστρικὸν Τελωνεῖον Πειραιῶς. Οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἀντὶ τῶν ἐμπορευμάτων τελωνίζουσι τοὺς ἐμπόρους ὑπὲρ τοῦ ἀτομικοῦ τῶν βαλαντίου.

Ζητεῖτε ἀποδείξεις, πρὸ πάντων οὐ καταβοθρίδιον τελωνεῖον τοῦ Πειραιῶς, τοῦ ὀποίου αἱ τρέχες σηκόνονται ἐξ ἄγανακτικῆς, ἀμα διαμφοσιθηθῆ ἡ ἀναμφοσιθηθῆς καθαρῆς τῶν χειρῶν σου. Τί εἰσφέρουσι τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον λαμβανόμενης ὡς μέσου ὅμοι τῆς τελευταίας δεκαετίας; Τόσα. Οἱ δημογεῖτες λοιπὸν ζητοῦντες νὰ ἐνοικιάσουν τὰ τελωνεῖα προσφέρουσι διπλάσια. Πόθεν θὰ εὐρουν αὐτὰ τὰ διπλάσια καὶ πόθεν ὀ' ἀνελήσουν τὰ ἰδικὰ τῶν κέρδη; Διότι γνωρίζετε τί λέοντες εἰς τὰς μερίδας τῶν εἶναι αὐτοὶ οἱ Ὀμογεῖτες. Ὁ Πανταγρουὲλ τοῦ Beaumarchais, ὅστις νῆπιον ἔτι ἔτρωγεν ἕνα θοῦν ὡς πρόγευμα, δύναται νὰ ὀνομασθῆ λιτοδίαιτος ἐνώπιόν των. Τὸ διπλάσιον τῶν προσόδων καὶ τὰ κέρδη τῆς Ἐταιρίας ἦν θὰ συστήσουν θέλουσι τὰ λάβει ἐκ τῶν λύτρων τὰ ὀποῖα τῶρα λαμβάνει ὁ τελωνειακὸς κλάδος, διαλισθαίνων τὸν Κάββον ὡς ἀτιμῶπιλον ἑλληνικὸν ὑπὸ πλοῦ-αρχον Σουρμελῆ.

***

Θέλετε ἀκόμα μετμημισμένους; δὲν ἀπεκάματε εἰσέτι; Ἐὰν κατὰ τὰ διαλείμματα, ἄπερ σημειοῦσιν ἐν τῷ ἀβυσσαλέῳ ἔθροφ μου οἱ ἀστερίσκοι, ἀπέργασθε ἕκαστος εἰς τὸ κυλί-κειον καὶ πίνετε ἄλλος σομάδαν, ὁ δὲ λεμονάδαν, ὁ δὲ παγωτόν;

Ἔστω! Παρακολουθήσατε, ὡς ὁ Ὁσκάρ τοὺς συνωμότης ἐν μέσῳ τῶν ἀμμητῶν βαλσωιδῶν τοῦ Βέρδη, παρακολουθήσατε οἱ ὅσους σπαθοφόρους συναντήσατε.

Τί εἶναι; Πόθεν ἔρχονται; Ποῦ πηγαίνουν; Εἶναι ἡ συνέχεια τῶν ἀνθρώπων τοῦ 21, μιᾶς φύχτας ἀνθρώπων

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ὲΣΤΟ ΝΕΡΟ.

οἵτινες ἐδημιούργησαν ἐν Βρασίλειον ἀφοῦ ἔσπασαν προηγου-μένως τὰ πλεῦρά τοῦ μεγαθηρίου ὅπερ ἐκαλεῖτο Τουρκία: Εἶναι καὶ συνέχεια τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1854 ὅτε εἰς Θεσδω-ρος Γρίβας, εἰς Δημήτριος Γρίβας, ἕνας Τραβέλλας ἡγά-καζον τὴν Δύσιν ν' ἀπιστεῖλη στρατὸ κατοχῆς εἰς Πει-ραιᾶ; Ὅχι, μὰ τὰ τιμημένα ἑλληνικὰ ζῆφν ὅσα πε-ριέφεραν εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰχμῆς τῶν δαφνοστερῶν δι' ὅλης τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης τὸ νεώτερον ἑλληνικὸν ὄνομα, ἀπαρτίζουσι καὶ αὐτοὶ μέλη τοῦ χοροῦ τῶν μετμημισμένων, οὗ τὴν θολὴν εἰκόνα σὰς ἀπέδωκεν ἡ πρώτη παράγραφος τῆς παρούσης μελέτης. Δόνησον Στράου: τὰς χορδὰς σου, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ κάμουν τὸ βᾶλς των.

Διοργάνωσατέ ποτε στρατὸν διὰ πόλεμον, οἱ ἀπὸ τῆς με-ταπολιτεῦσεως κυβερνηταὶ μας; χωρὶς ἐντροπὴν δύναται τι νὰ ὀνομάσῃ ἐκυτὸν ἀπὸ τοὺς χρηματίσαντας ὑπουργοὺς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν τοῦ πολέμου; Ἀκόμα χθὲς καὶ αὐτὸς ὁ γέρο Κλαύδιος Κουμουνδοῦρος, ἐὰν εἶχε μείζονα πε-ποιθήσιν ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦ Μαυρομιχάλη, θὰ ἐπῶλει τὴν τρέμουσαν χεῖρά του εἰς τοὺς ξένους, διὰ νὰ τῆς ἀσπασ-σοῦν ὅσα; ἂν ἤθελον ὑπογράψας;

Προβιζασμοὶ, μετμημισμοὶ καὶ νταῖνικ! Οἱ δὲ ὀλίγοι οἱ αἰσθανόμενοι πῦρ εἰς τὰς καρδίαις των δαμάζονται καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῆς κυκλώσεως αὐτοῦς θεατρικότητος καὶ ἀφο-πλίζουσι τὴν γενναίαν ψυχὴν των!

***

Τίς οἶδε εἰς ποίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης θὰ διακρίνῃ τὸ παρατηρητικὸν σὰς ὕψηλόν τινα μετμημισμένον εἰς μάγκαν, θλιβόντα τὴν πρώτην τυχούσαν κομψὴν ἦτις τοῦ ἔρριψῆ-ἕνα θερμὸν λόγον ἢ τὸν ἔρράπισε μετ' ὅσον τοῦ βρεϊδιῶν τῆς. Ὁ μάγκας αὐτὸς δυνατόν ἐν τῷ Κράτει νὰ τελῆ, νὰ νομιζοῦτε δηλαδὴ ὅτι τελεῖ τὰς ὕψηλοτέρας λειτουργίας. Καὶ ὅμως εἶναι τοιοῦτος οἶον τὸν βλέπετε μετμημισμένον, ἱκανὸς νὰ πωλήσῃ τὸ Κράτος ὅλον ἀντὶ φιλήματος ἢ ἀντὶ ταλλήρου.

***

— Καὶ ποῦ ἀφίνετε τοὺς Βουλευτάς;
— Οἱ πρώτοι μετμημισμένοι δὲν εἶναι αὐτοὶ;
Ὅχι, συμπολιταὶ μου, δὲν εἶναι. Αὐτοὶ εἶναι ἀνώτεροι τοῦ προσωποῦ ἔχουν ὅλον τὸ θάρρος—θέλομεν νὰ εἰπω-μεν—τὴν ἀναιδείαν τοῦ . . . προσώπου των. Καὶ περὶ αὐτῶν θὰ ὀμιλήσωμεν ἄλλοτε προσωπικῶς—τῶρα μάλιστα ὅτε ὁ Κουμουνδοῦρος ἐν Μεθάνοις καταγίνεται συγγραφῶν τὸν ἐπιτάφιόν των.

***

Καὶ τῶρα;
Τί τῶρα;
Ἔχετε τὴν δύναμιν—ὁ λαὸς—οἱ φορολογούμενοι—ἢ κοινὴ γνώμη—οἱ πολῖται—οἱ ἐκλογεῖς—τὸ ἔθνος τέλος πάντων νὰ πῆτε—ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ κάμπετε:
— Κάτω τὰ προσωποῖα;
— Ὅχι, δὲν τὸ ἔχομεν.
Τότε, φίλοι μου, εἰσθε λαῖς δούλων, ἀξίος τῆς τύχης σας.

Κκαλεῖται.

Ἐπὶ τῆς 18 ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ δημοσιεύσῃ πρῶ-τος ὡς θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης τὸ βούλευμα τῶν Πλημμε-λειοδικῶν ἐπὶ τῶν βελενδζέων γραμματῶσεων. Ἀλλὰ περιωρίσθη εἰς τὴν δημοσίευσιν μόνον τοῦ διατακτικοῦ, ὡσαύτι διὰ τοῦτου ἐλάμβανεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἱκανο-ποίησιν πλήρη διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς αὐστηρότη-τος τοῦ κ. Μπένης καὶ τοῦ κ. Βύρου. Ἐλαβόμεν τὴν πε-οιέργειαν ν' ἀναγνώσωμεν τὸ βούλευμα ὀλοκλήρον, καὶ ἐν αὐτῷ εὐρίσκομεν πλήρως τὸ ναυάγιον τῆς ἀνακρίσεως, καὶ τὴν ἀπελπίσιν τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὀποία σταυροῦσα τὰς χεῖρας λέγει: ἀδὲν δύναμαι ἢ δὲν θέλω ν' ἀναβῶ ὕψηλοτέ-ρα! δὲν δύναμαι νὰ ρθῶ εἰς τοὺς αὐτουργοὺς. Λεθετε ἐντὶ ἐνός τρεῖς Βελενδζέδας καὶ εὐχαριστήθητε με ἀυτοῖς· φάγετέ τους βραστούς, ψητούς, ὅπως θέλετε καὶ ἡσυχά-σατε.»

Ὁ κ. Μπένης ἐν τῷ βουλευματι ὀμολογεῖ ὅτι ὁ ἐξεί-τιμος ἐν Χαλκίδι συνάδελφος αὐτοῦ ἐπέτυχε πληρέστατα εἰς τὰ ἀνακριτικὰ αὐτοῦ ἐργασία, μετὰ δραστηριότητος κατασχῶν ὅσα ὑπῆρχον κίβδηλα γραμματῶσημα ἐν Χαλ-κίδι, Ἐπροχωρῶ, Ἄγ. Ἄνην. Ἄλλ' ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὀπου πρώτον ὑπὸ τοῦ ὕποταμίου κ. Γρηγοράκη ἀνεκαλύφθη κίβδηλον γραμματῶσημα καὶ συ ἐλήφθη ὁ διαδούς αὐτὸ, υἱὸς τοῦ ταχ. ἐπιστάτου Χαλκίδος Καϊμάκη, οὔτε κατὰ μίαν γραμμὴν προέβησαν αἱ ἀνακαλύψεις τῆς δικαιοσύνης. Βίσωγγελεὺς καὶ Ἀνακριτῆς, φεῦ! τὰ δύο μεγάλα ὀνόματα Μπένης καὶ Βύρος ὀμολογοῦσιν ὅτι δὲν ἀνεύρουν οὔτε γραμ-ματῶσημα κίβδηλα, οὔτε πλάκας ἐκτυπώσεως, οὔτε τὸν λιθογράφον αὐτ' ἐργαλεῖα, οὔτε ποῦ τὰ κίβδηλα κατε-σκευάταν, οὔτε ποῖος τις κατεσκευάσε, οὔτε ποῖους εἶχε συ-νεταίρους . . .

Ἀλλὰ τί σημαίνει; μήπως τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίνει μετ' αὐτοὺς καὶ μᾶλλον; μήπως τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίνει μετ' ἑθν. Γράπεζαν; Βεβαίως κίβδηλα γραμματῶσημα ἐκυκλοφόρησαν, ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἄγ. Βελενδζέ, τοῦ πατρός Καϊμάκη, τοῦ υἱοῦ Καϊμάκη· ἄρα μετὰ Βελενδζέ καὶ Καϊμάκη ὑπάρχει τὸ κέντρον τῆς διαδόσεως· περιττὸν ν' ἀνεύρωμεν τὸ ἐργαστήριον καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐπι-χειρήσεως· ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ καταδικασθῶσιν οἱ τρεῖς Βε-λενδζέ καὶ ὁ πατὴρ Καϊμάκης ὡς κατασκευάσαντες καὶ διαδώσαντες τὰ κίβδηλα γραμματῶσημα ἐκ συστάσεως. Ἡ σύστασις σηκῶνει νερόν, διότι ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀνεύρωμεν τὸν πρωτοεργὸν, τοὺς μετόχους, τοὺς ὄρους τῆς ἐταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς ὀνηρέτας τῆς ἐταιρίας.

Μὲ τὸ αὐτὸ σύστημα ὁ κ. Μπένης θὰ μᾶς εἴπῃ αὐριον—καὶ μᾶλλον κίβδηλα ἐκυκλοφόρησαν, ἀλλ' αἱ πλάκες δὲν εὐ-ρέθησαν, ὁ τεχνίτης εἶναι ἀγνωστος, ἡ ἐταιρία δὲν ἀνεκα-λύφθη, ἀλλὰ τί σημαίνει; Δὲν εἶναι ὁ Βελενδζέ εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τοὺς καὶ μᾶλλον, δὲν εἶναι καὶ ὁ γαμβρὸς του; ἂς καταδικασθῶσιν αὐτοὶ ὅτι ἐκ συστάσεως παρεχάραξαν καὶ διέδωκαν τοὺς καὶ μᾶλλον. Καὶ ἡ ἀπάτη τῆς Τραπεζῆς; Ἄ! μπᾶ! τί σημαί-ει; μήπως ὁ κ. Κουμουνδοῦρος δὲν εἰδοποίησε τὴν Τραπεζαν νὰ μὴν ἀνησυχῆ, διότι δὲν θὰ γίνωσι κίβδηλα τραπεζικὰ γραμμάτια; Ἀλλὰ ὁ κ. Περωτῆς εἰδοποίησε ὅτι θὰ γίνωσι . . . ἂν δὲν λάβῃ ὁ Βελενδζέ τὴν ἀμοιβὴν τῆς καταγγελίας.

Ἄδιᾶφορον· ἀφοῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ ἐρ-γασίαι τῆς ἐταιρίας, τὴν ὀποῖαν ἐγνώριζεν καὶ ὁ Περωτῆς,

δὲν θὰ συμπεριλάβωσι καὶ τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς !! καὶ τὰ γραμμάτια δὲν ἐγέναν . . . Περὶ τῆς πᾶσα περαιτέρω ἐρευνα. Ἡ καταδίκη τοῦ Βελέντζα ἀρκεῖ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς κοινωνίας, καὶ ἐξίλασμον τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Ζήτω ὁ Μπένσης!

Ἡμεῖς ὅμως ἀπροκαταλήπτως καὶ ἀμερολήπτως κρίνομεν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἀντὶ τῶν χαρτίων τῆς ἀνακρίσεως εὐρίσκομεν ὅτι ἡ μία μεγάλη ἐταιρία εἶχεν ἀναλάβει τὴν παραχάραξιν καὶ μὲδῶν, γραμματίων, γραμματισμῶν κ. λ. καὶ πρώτη δοκιμὴ τῆς λιθογραφῆσεως τῶν γραμματισμῶν εἶναι τὰ κατασχεθέντα εἰς Σύρον, Ἀθήνας καὶ Χαλκίδα, καὶ τότε ἡ ἀνάκρισις οὐδὲν ἐπραξεν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων, διότι βεβαίως ὁ Βελέντζας δὲν ἠδύνατο διὰ τοῦ λόγου νὰ δημιουργῇ γραμματισμὰ ἢ τὰ ὀλίγα κατασχεθέντα καὶ ἀτέχνως λιθογραφημένα εἶναι ἔργον μαθητῶν τοῦ πολυτεχνείου, ἀνάξια τοῦ θαυροῦ καὶ τῶσαν ἐπινικίων ψαλμῶν ὑπὲρ τῆς δραστηριότητος τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῆς αὐστηρότητος τοῦ ἀνακριτοῦ.

Εὐτυχῶς, ὡς ἠκούσαμεν, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἑρετῶν ἀνέκοψε τὸ βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν, καὶ ἄς ἐπίσσωμεν ὅτι τὸ συμβούλιον τῶν Ἑρετῶν θέλει ἐξετάσει τὴν ὑπόθεσιν μετὰ μεγαλητέρας προσοχῆς. Ὁ κ. Μπένσης ἄς ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν τῷ μέλλοντι ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀπαιτεῖ θύματα, οὔτε ἡ κοινωνία δέχεται τὸν Βελέντζαν ὡς ἀποδιοπομπαῖον τράγον θέλομεν καὶ ἀπαιτοῦμεν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀλήθειαν καὶ φῶς. Φῶς πρὸ πάντων διὰ νὰ μάθωμεν πῶς τὰ βελέντζια ἤρχισαν, πῶς ἀνεπτύχθησαν, ποῦ ἐφθασαν. Ἴσως ὁ Βελέντζας εἶναι θύμα πονηροτέρων καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπικινδύνων προστατῶν καὶ συντρόφων. Τούτους ἡ κοινωνία θέλει νὰ μάθῃ.

Οὐ τίς.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Αἱ παραστάσεις τοῦ φαληρικοῦ θεάτρου ὁμοιάζουν τοὺς πολυθρυλήτους τῶν ἐφημερίδων γάμους ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ· οἱ ἠθοποιοὶ δηλαδὴ διασκεδάζουν τοὺς ἠθοποιούς καὶ μερικοὺς φίλους των. Τοῦτο ἔκαμε πολλοὺς νὰ πιστεύσουν ὅτι θεάτρον ἐν Φαλήρῳ δὲν ὑπάρχει· ἀλλ' ὁ κ. Κατσιμπαλῆς διακωδωνίζει διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι κακοβούλως αὐτὰ διαδίδονται καὶ ὅτι ἐνόσω ὑπάρχει αὐτὸς θὰ ὑπάρχη καὶ θεάτρον. Τὸ πιστεύομεν· ἡ δουλειὰς του πηγαίνουν τόσῳ καλὰ ὥστε δύναται νὰ ἔχη καὶ θεάτρον εἰς τὴν διαθέσιν του ὅπως διασκεδάξῃ. Ἀλλὰ ὁ κόσμος ἄς εἶναι βέβαιος δὲν ἐνοῆ νὰ τὸν ταραττῇ εἰς τὰς ὑψηλάς του διασκεδάσεις. Θὰ τὸν ἀφίη πάντοτε μοναχόν του.

Τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι οὔτε ὁ Παρασκευαϊδης φοιτᾷ εἰς τὸ θεάτρον, ὅστις τοῦλάχιστον ἠδύνατο νὰ καταλαμδάνῃ καθ' ὄψος τὴν θέσιν δύο τριῶν ἀνθρώπων!

Ἴδου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐκλογῆς: Ὁ κ. Κολλυβάς ὑποψήφιος τοῦ Λομβάρδου ἔκαμε καὶ ἔγραψε τὰ κόλλυβά του. Ὁ κ. Στραβοπόδης ὑποψήφιος τῶν Ῥώμα ὠρθοδόξου. Καὶ ὁ κ. Λομβάρδος . . . αὐτὸν θὰ τὸν ἰδῆτε τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον.

Ἐπιστευατέ ποτε ὅτι θὰ ἰδῆτε τὸν ταλαίπωρον ἄχειρα Οὐνθαμ εἰς τὰς φυλάκας; Ὅτι θὰ τοῦδιδαν τὰ παπούτσια σ' τὸ χέρι ἀπὸ τὸ θεάτρον τῶν Μουσῶν, δὲν ἦτο πολὺ ἀ-

ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ.

Ἦρκισθην . . ἀλλ' εἰς μάτην προσεπάθησα
Ἐτόλμησα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην.
Εἰς μάτην παρεκάλεσα τὴν ἄνεσιν,
Εἰς μάτην παρεκάλεσα τὴν λήθην!

Ἴδου, ἰκέτης, ρίψασπι, ἐπιόρκος,
Προσέρχομαι ἐνώπιόν σου πάλιν,
Ζητῶν ν' ἀνείξῃς, κολασμένη φίλη μου,
Καὶ πάλιν τὴν ἀμαρτωλὴν ἀγκάλην.

Περίεργον, μαζί σου πῶς κατήντησα!
Οὐδ' εἰς τὴν λογικὴν πλέον πιστεύω.
Ὅταν σὲ βλέπω, Αἰζα, σὲ βδελύττομαι,
Καὶ ὅμως, τὸ πιστεύεις; σὲ λατρεύω!

Ναί, σὲ λατρεύω· ἀφρόνησιν, οἱ φίλοι μου
Μοι ἔλεγον εὐδὲν εἴμεθα παιδία.η
Ὅμως . . . σιμά σου εἶνε τόσον νόστιμος
Καὶ τόσον θελκτικὴ ἡ ἀμαρτία!

Τὴν ἐνθερμον ἀγκάλην τώρα ἄνοιζον,
Ἦτο ψυχρὰ ἡ φρόνησις ἐκείνη.
Ἔ! εἰς τὰς τρικυμίας ἐσυνείθισα,
Μοι προξενεῖ ναυτίαν ἡ γαλήνη.

Εἰπέ μοι τίς, ὦ τίς μ' ἀντικατέστησε
Μετὰ τὴν ἀπευκαταῖαν σωφροσύνην,
Τίς εἶλας τὰς κλεις . . . τοῦ δωματίου σου;
Τίς ἔμεριεθ μετὰ σοῦ τὴν κλίνην;

Εἰς τοὺς χοροὺς, εἰπέ μοι, τίς σ' ὠδήγησεν
Ἐντὸς κλειστῆς ἀμάξης τὸ ἐσπέρας,
Ἄναστατῶν τὴν πεπασμένην κόμην σου
Μὲ περιπτύξεις, λάβας θερμότερας;

προσδόκητον. Ἄλλ' ὅτι θὰ τὸν ἐφυλάκιζαν διὰ πολιτικὰ χρέη; Αὐτὸ μόνον ἡ εὐθὴσια τῶν σπουδαίων ἐφημερίδων μας θὰ τὸ ἐπίστευε καὶ θὰ τὸ ἐδημοσίευε!

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸν ἐφυλάκισεν εἰς πελώριος καφεζῆς τοῦ Πειραιῶς μεθ' οὗ συμφωνήσας ὁ Οὐνθαμ νὰ δώσῃ μερικὰς παραστάσεις σ' τὸ πόδι καὶ εὐρῶν ἔπειτα καλλιτέρας συμφωνίας ἐπροτίμησε τὰς τελευταίας.

Ἄλλ' ὁ καφεζῆς διίσχυριζετο εἰς τὸν κ. πρόεδρον ὅτι τοῦ ἔδωκεν ἐπὶ χεῖρας πονήντα φράγκα. Ἦτο τοῦτο δυνατόν, προκειμένου περὶ ἄχειρος;

Ἀλλὰ διὰ ν' ἀφῆσωμεν τ' ἀστείαν, ἦτο νόμιμος ἡ διαγωγή τοῦ προέδρου νὰ προφυλακίσῃ ἀδίκως — ἦσαν ἄνευ δίκης — ἐπὶ τῷ ἀπλῷ ἰσχυρισμῷ ἀντιδίκου ἕνα ξένον, ἕνα καλλιτέχνην, ἕνα δυστυχεῖ ἐπὶ τέλους ἠκρωτηριασμένον;

Καὶ ἔπρεπε νὰ παρεμβῇ ἡ γερμανικὴ πρεσβεῖα ὑπὲρ τοῦ Πρώσου ὑπηκόου τῆς Οὐνθαμ διὰ νὰ μεταφερθῇ οὗτος ἀπὸ τοῦ Κόκλα εἰς τὸ Δουρικὸν παλάτι — τὴν ἀστynomίαν ἐννοοῦμεν τοῦ Δούκα καὶ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ δίκη, δι' ἧς ἀπεφυλακίσθη ὁ ξένος.

Ἐν Τουρκίᾳ ὁμολογουμένως ὁ Χριστοφορίδης ἐφένδης θὰ ἐφέρετο νομιμώτερον ἀπὸ τὸν ἀξιόλογον πρόεδρόν μας.

Εἰς τὸν Αἰῶνα τῆς 1ης Ἰουλίου ἐδημοσιεύθη ἐκ Μαντισσῶν ἀνοούσιον λιβελλίδιον ἐναντίον ἐνὸς τῶν πρωτοστατούντων ἐν τῇ αὐτόθι ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἐπὶ ὑπολήψει καὶ φιλοπατρίας κ. **Σωτηρίου Χατσοπούλου**, ὃν περισταίνει ὁ ἐπιστέλλον εἰς τὸν Αἰῶνα ὡς διεξάγοντα ἀχάριστον ἀγῶνα κατὰ τοῦ προξένου.

Ὁ σεμνὸς Αἰῶν πρὶν ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὴν φιλοξενίαν τοιούτων ἀηδιῶν, ὥφειλε νὰ ἀναμνησθῇ ὅτι τὸν κ. Χατσο-

πούλου αὐτὸς οὗτος ἄλλοτε μετ' ἐπίνων ἀνέφερε καὶ μετὰ πολλῆς τῆς θερμότητος ἐποίησατο ἐν ταῖς στήλαις τῶν μνείων τῶν ἀγαθῶν πράξεων τοῦ συμπολίτου μας τοῦτου· διότι ὁ κ. Χατσοπούλος, ἀντιπροσωπεύων ἐν Μαντισσῶν τὸν μέγιστον τῶν ἐν Κων]πόλει ἐμπορικῶν Οἰκῶν, διὰ τῆς δραστηριότητος δὲ καὶ τῆς μεγάλης ὑπολήψεως ἧς ἀπολαύει ἀπέκτησε καὶ περιουσίαν σπουδαίαν καὶ θέσιν περίβλεπτον ἐν τῇ αὐτόθι κοινωνίᾳ, δέον διὰ τοῦτο ὁ φθόνος νὰ τανύσῃ τὴν νεύρην τοῦ τόξου του; Ὁ κ. Χατσοπούλος οὐδέποτε ἐφέσθη χρημάτων εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν περίστασιν ἧτις προεκάλει τὴν ὕλικὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων· δέον διὰ τοῦτο νὰ ὑποληθῇ ὡς πολέμιος τοῦ προξένου ἢ τούναντιον ὡς ὑποδοθηθὼν τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ διαθέσεις; Ὁ κ. Χατσοπούλος εἰς τὰς χοροπερίδας τὰς ὅποιας δίδει συγκεντρῶναι τὸν καλλίτερον κόσμον ἐκ τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας· εἰς τὸν τελευταῖον χορὸν ὃν ἔδωκε παρῆσαν πλὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἐπιετραμμένου κ. Γενναδίου καὶ ὁ ἀγγλοφιλῆς Βουλευτῆς Μπράϊτ καὶ ὁ ἀμάχητος Μαντισσῶν καὶ τὸ Ἄϊ Λάϊφ τῶν ἀγγλῶν καὶ σχεδὸν ὅλη ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία; Διότι δὲ ἐλείψαν ὀλίγοι φθονεροὶ τοῦ εἶδους τοῦ ἐπιστέλλοντος; εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ καθυστέρησαν μερικὰ καλὰ κῆρα, ἔπρεπε ὁ Αἰῶνα νὰ παραδεχθῇ τὰ ψεύδη τοῦ λιβελλογράφου ἰσχυρισθέντος ὅτι δὲν συνεκεντρώθη ἡ καλὴ κοινωνία τῆς Μαντισσῶν;

Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἐπιστέλλοντος ἀδιαφοροῦμεν· ἀφοῦ γράφει ἀνώνυμος, ἐννοοῦμεν πολὺ καλὰ ποιοῦ ἠθικοῦ φουράματος δύναται νὰ εἶναι· λυπούμεθα ὅμως διὰ τὸν Αἰῶνα, ὅστις κάμνει τὸν καλοαναθεσμιμένον νὰ μὴ ἀποκορῇ μετ' ἀποστροφῆς τοιαύτας ψευδολογίας μόνον καὶ μόνον διότι εἶναι διατριβαὶ πρὸς τόσα τὴν γραμμὴν. Τὸ καθ' ἡμᾶς τιμῶντες τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπολίτας μας ὅταν διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῶν περιάπτωσι τιμὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα παρὰ τοῖς ξένοις, ἐνομιάζομεν καθῆκον νὰ σημειώσωμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα, βα-

Ὅποτε ἦσθε μόνον τί ἐλέγετε;
Τρελλὸς καθὼς ἐγὼ κ' ἐκεῖνος ἦτο;
Τὰ ὄνειρα, τοὺς ἀποκρούφους πόθους του
Μὲ ζῆσιν, ὡς ἐγὼ, σοὶ διηγείτο;

Λάλος ἐκεῖνος, ἐνῶ σὺ εἰργάζεσο
Ἄνοσιος ἔλεγεν ἀπείρους;
Καὶ μεταλάσμων ἐξαφνα σ' ἠτένιζε
Ρεμβὸς, σιγῶν ἐφ' ὥρας δλοκλήρους;

Καὶ δταν ἀνεπόλεις εἰς τὴν μνήμην σου
Καιροῦ παρεξηγημένου γεγονότα,
Ἄγωνιῶν ἐκεῖνος καὶ ζηλότυπος
Διὰ τὸ παρελθόν σου δὲν σ' ἠρώτα;

Ὅτε ὁ ὕπνος σ' ἐκλείει τὰ βλέφαρα
Κ' ἐκεῖνος κατακλίνεται σιμά σου.
Τὸν ἤκουσες ποτὲ ὄνειρεύομενον
Σιγὰ νὰ ψιθυρίζῃ τ' ὄνομά σου!

Γοργή, θυμήρης, ἐλαφρὰ, χάρισσα,
Ἐχόρευσε, εἰπέ μοι, μετ' ἐκείνου;
Εἰς τὰς ἀγκάλας του ἐκεῖνος σ' ἔθλιβε
Παράφορος ἐξ ἔρωτος καὶ οἴνου;

Καὶ εἶτα, ὅτε ὁ χορὸς ἐκόπαζε,
Καὶ ἐφλύαρες μετ' αὐτοῦ δεινούσα,
Τὴν παρειὰν λαθραῖως σοὶ ἤσπάζετο
Καὶ τὸν ἀπάθεις σὺ ἀγανακτοῦσα;

Καὶ τέλος τὰς φιάλας σας κενώσαντες
Καὶ δωδεκάδας ἰκανὰς ὀστρέων,
Ὅμοῦ περὶ τὸν ὄρθρον ἀπεσῶρητε
Κατάκοποι, μὲ ὄμμα νυσταλέον;

Θερμῶς, εἰπέ μοι, σὲ περιπτύσσετο;
Σ' ἠσπάζετο καθὼς σὲ ἠσπάζομην;
Κύπτων ἐφίλει τοὺς μικροὺς ποδίσκους σου;
Σ' ἐθώπευε τὴν βοστρυχώδη κόμην;

σιζόμενα επί ακριβεστάτων πληροφοριών και αδιαφιλονεικί- των γεγονότων. Πιστεύομεν δὲ ἐν Μαντισσέτῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ *Μεγάρου* ὅπερ ἐστῆκε τόσον ἀκριβῆς ψευδολο- γίας νὰ ἔτυχε ὅλης τῆς ἀνταξίας αὐτοῦ περιφρονητικῆς ὑπο- δοχῆς.

Καθ' ἃ ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ φίλος Σπηλιόπουλος ἡ διατα- χθεῖσα ἐπιθεώρησις ἐν τῷ τελωνεῖῳ Πειραιῶς θὰ πάγῃ σ' τὰ χαμένα. Ὁ κυριώτερος ἐξετασθεὶς μάρτυς ὑπὸ τοῦ διορι- σθέντος ἐπιθεωρητοῦ κ. Βουδούρη ὡμολόγησεν εἰς αὐτὸν ἑνώπιον τοῦ κ. Σπυλιοπούλου ὅτι δὲν εἶπε τὴν ἀλήθειαν, διότι ἐπιέσθη ὑπὸ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων. Λοιπὸν, κύριε Ἀθανασιάδη, θὰ περιορισθῆτε εἰς αὐτὴν τὴν κωμῶδιαν τῆς δι' ἐνὸς ὑπαλληλίσκου διοικητικῆς ἀνακρίσεως; ἢ προ- βῆτε εἰς δικαστικὰ ἀνακρίσεις, καταμηνύων τὸν κύριον τε- λωνῆν Πειραιῶς ἢ κατεμηνύσατε τὸν κ. Σπυλιόπουλον ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Ἄλλως ἀφήσατε τὰ πράγματα νὰ τρέχουν τὸν δρόμον των καὶ μὴ μᾶς κοροϊδεύετε τοῦλάχιστον.

Ἐπρεπε διὰ νὰ μὴ τὸν βασκάνουν ν' ἀποτύχη ἅπαξ ἐν τῷ θεατρικῷ του βίῳ καὶ ὁ κάλλιστος τῶν ἠθοποιῶν μας Σπύρος Ταβουλάρης. Οἰκτρότατα ὑπεδύθη προχθὲς ἐν τῇ *Ἐκλογῇ Συζήτου* τοῦ Παπαρῥηγοπούλου τὸ πρόσωπον τοῦ Δήμου. Οὐτε κατάλαβε τίποτε ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ, οὔτε ἔδωκε νὰ καταλάβουν οἱ ἄλλοι. Ὁμολογουμένως ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἐπλασε τύπον τοῦ Δήμου ἀρετὰ καλλιτε- χνικόν. Ἡ ὑπὸ τοῦ θιάσου δὲ αὐτοῦ παράστασις τοῦ ἀρι- στοουργήματος τοῦ Παπαρῥηγοπούλου εἶχε πάντοτε καὶ τοῦ- το τὸ πλεονέκτημα, ὅτι τὴν Κυρίαν Συντάγματα ὑπεκρί- νετο πάντοτε ἡ δροσερὰ Φιλομήλα ἢ ἡ ἀπαγγελία ἐν τού- τῳ τῷ χαρακτῆρι καὶ τῷ τῆς Κανιφῆ ἐν τῇ *Κυρῇ Φροσύνῃ* τοῦ Βερναρδάκη εἶναι ἀληθὲς κελᾶδῆμα Φιλομήλας ἢν δὲ ἡ

Φιλομήλα, ἐν τῇ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ, κυρία Ταβουλάρη, ἀηδὼν. Τί λυπηρὸν ὀλίγα πρόσωπα ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ νὰ ὄναι διεσκορπισμένα καὶ νὰ γρονθοκοποῦνται. Ἐπ' ὄνό- ματι τῆς φαιδρᾶς σκιᾶς τοῦ μεγαλοφυοῦς Παπαρῥηγοπού- λου μας, ἐξορκίζομεν τοὺς ἠθοποιούς μας νὰ μὴ ξαναπα- ραστήσουν κανὲν ἔργον του, ἰδίᾳ δὲ τὴν *Ἐκλογὴν Συζή- του*. Θεέ μου! τί μυρολογίστρα Δημοκρατία ἦτον ἐκεῖνη! Τόσον βασιλικοὶ λοιπὸν ἐγένιναν οἱ διευθύνοντες τὸν Μέναν- δρον ὥστε ἰησοῦτικώτατα νὰ μᾶς κάμουν ν' ἀποστρεφώ- μεθα τὸ εἶδωλόν μας; Ἄς ἀφήσουν νὰ κοιμηθῶν τὰ ἔργα τοῦ Παπαρῥηγοπούλου μίαν δεκαετίαν τὸ ὀλιγότερον, ὁ- πόταν αἱ γυναῖκες τῆς Ἑταιρίας θ' ἀποσυρθοῦν εἰς τὰς γαίας των! Τώρα ἄς ἀρκοῦνται εἰς τοὺς *Κρήτας καὶ Ἑ- νετοὺς* τοῦ Ἀμπελά καὶ τὸν *Λέοντα Καλλιέργην* τοῦ Πα- ράσχου!

Δροσερωτέρους οἶνους ἐν τῇ θερινῇ ταύτῃ περιόδῳ τῶν λευκῶν καὶ μαύρων οἴνων τῶν **ἀδελφῶν Οἰκονό- μου** δὲν ἐγνώρισεν ὁ εὐσυνείδητος λάρυγγίς μας ἄλλους. Ἄ- ναμιγνύμενοι ὀλίγῳ ὕδατι παράγουσιν ἐσωτερικὴν δρῶσον οἶαν οὐδὲ τὸ παγωτὸν γεννᾷ. Ἀφίνομεν τὴν ἰδιόζουσαν εὐ- θυμίαν τὴν πλήρη πνεύματος τὴν ὁποῖαν γεννᾷσι καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀδειαν τὴν ὁποῖαν σοὺ δίδουν νὰ πίνης ὅσον θέλεις, χωρὶς φόβου ζάλης ἢ καύσωνος. Εἶναι ὁ κάλλιστος ἐπὶ τραπέζης σύντροφος καὶ ἀντὶ νὰ προσκαλῆτε φίλους εἰς τὴν τράπεζαν, μίᾳ φιάλῃ Οἰκονόμου ἀναπληροῖ τὸν διασκε- δαστικώτερον παράσιτον. **Οἱ οἶνοι τῶν ἀδελφῶν Οἰ- κονόμου** ἔχουν τὸν λόγον των διὰ νὰ εἶναι τόσον πολὺ- τιμοὶ φίλοι· εἶναι ἀνόθευτοι, εἶναι γνήσιοι, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς καὶ ἀγωγῆς των ἐπιμέλεια τῶν Ἐργαστασιαρ- χῶν γίνεται μεθ' ὅλης τῆς ἐπιστημονικῆς πείρας ἢν ἀπέ- κτησαν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζοντες.

ΑΠ' ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΛΙΔΟΣ

II

Τρέχ' ἡ ματιὰ μου ἐλεύθερη, χάνεται, σχίζει
Ἡ τὸν αἰθέρα πεταχτὰ, ἢ κολυμπᾷ
Ἐκεῖ ποῦ ὁ οὐρανὸς θαρρεῖ πῶς γονατίζει,
Φιλεῖ τὴ θάλασσα καὶ τῆς κρυφομιλάει.
Καὶ τὰ βουνὰ βαθεῖα σὰν καταχνιὰ ἀπαντᾷ,
Κι' ἂν ἔρῃ πουλί, καπνὸ, μαζῆ τους παιγνιδίζει.
Ἡ νύχτα ἰχθυὶ ἢ δύσει μοναχὰ ροδίζει.
Ἡ μέρα εἶνε νεκρὸς ὁποῦ χαμογελάει.
Μὰ καὶ τῆς Δύσεως θὰ λείψῃ τὸ καμάρι,
Καὶ μέσ' τὴ λίμνη μας θὰ ἰδοῦμε τὸ φεγγάρι
Ἐνα ποτάμι ὀλόχρυσον πλατὺ νὰ κάμη.
Καὶ τότε θὰ σοῦ ἴπῳ, ἀγάπη μου δροσάτη :
— Μέσ' τὴν καρδιά μας, θάλασσα πάθη γεμάτη,
Ὁ ἔρωσ εἶν' αὐτὸ τ' ὀλόχρυσον ποτάμι!

Κωστής.

Τὸν ἤκουσες τὴν νύκτα ἐγειρόμενον
Νὰ ἴδῃ ἂν καθ' ὕπνου ἐμειδίας,
Καὶ νὰ στηρίξῃ ἐπὶ σοῦ τὸ βλέμμα του
Λάμπον, ὑγρὸν, μεστὸν περιπαθείας ;
Ἐγὼ σ' ἠγάπων οὕτω! καὶ προσέρχομαι
Πάλιν πρὸς σὲ διὰ φορὰν ὑστάτην·
Ἦ δέξαι, Λίτσα, δέξαι εἰς τοὺς κόλπους σου
Τὸν μεταμεληθέντα ἀποστάτην.
Τ' ὁμολογῶ μοι εἶνε ἀπαραίτητος
Τῆς κολασμένης σου ψυχῆς ὁ ἔρωσ.
Ἐλθέ ἐδῶ πλησίον μου καὶ κύτταξε
Εἰς τὸ ἀριστέρον τοῦ στήθους μέρος.
Κεῖνται ἐγγὺς καρδιά καὶ βαλάντιον·
Εἶπέ μοι ἐκ τῶν δύο τί προκρίνεις;
Τὰ θέλεις καὶ τὰ δύο; ἔστω, λάβε τα
Καὶ δός μοι μίαν ὥραν εὐφροσύνης.

Bobb.

Καθὰ ἐγκαίρως ἀνηγγείλαμεν τὸ **Μέγα Πιλοπο- λείον** τοῦ κ. Λευκαδίτου μετηνέχθη εἰς τὰς εὐρείας αἰθού- σας τοῦ πρῶην Χρηματιστηρίου, ἀντικρὺ τῆς πρῶην *Νέας Ἑλλάδος*, κατὰ τὸ Σταυροδρόμιον *Ἐρμού καὶ Μόλου*. Το ἔργοστάσιον τοῦτο, ὅπερ ἀνέκαθεν ἐτίμησε τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ἀρπάσαν ὡς Προμηθεὺς τὴν παριστινὴν τέχνην τῆς πιλοποιίας, καὶ ἐγκαταστήσας αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι, ἀεν- νάως τελειοποιεῖται, τοῦθ' ὅπερ παρέχει εἰς τοὺς **ἑλληνε- κούς πῖλους Λευκαδίτου** τὸ nec plus ultra τῆς κομ- ψότητος, τῆς ποιότητος καὶ τῆς στερεότητος. Εἰς τὸ Ἐρ- γοστάσιον αὐτὸ δὲν φοβεῖσαι νὰ προμηθευθῆς πῖλους οἱ ὅποιοι νὰ ὁμοιάζουν τὰ ξαναζεσταμένα φαγάτα. Εἶναι δὲ θαυμαστὴ ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἐκτελοῦνται αἱ παραγγελίαι καὶ κομίζονται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὸ δωμάτιόν του. Πρὸς τοῦτοις πᾶσιν ἡ περιποίησις τὴν ὁποῖαν εὐρίσκουσιν οἱ πε- λάται τιμᾷ τὴν εὐγένειαν τοῦ κ. Διευθυντοῦ.

Ὁ ἀγαπητὸς νέος **Νίκος Μανδζαδίνος** δοῦς ἐν Αἰξ- τὰς πρωτοετείς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἠρίστευσε, πρᾶγμα σπανιώ- τατον διὰ τοὺς ξένους, ἐφ' ᾧ τῷ στέλλομεν τὰ ψυχρά μας συγχαρητήρια διὰ νὰ τὸν δροσίσομεν καὶ ἄς τὸν εὐρουν ὅπου τὸν εὐρουν, διότι νομίζομεν ὅτι εἶναι καθ' ὁδόν.

Μεταξὺ τῶν ἐκθύμως χειροκροτησάντων τὴν *Ἐπάνοδον* τοῦ *Γιάννη* τοῦ συνεργάτου μας Σουρῆ—κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς παράστασιν—τίνες χεῖρες νομίζετε ἦσαν αἱ ζωηρότε- ρον χειροκροτοῦσαι; Αἱ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀνευφημῆσωσιν καὶ ἀπὸ σκηνῆς τὸν ποιητὴν, τίς ἐξεδήλου ζωηρότεραν ἐπιθυμίαν; Ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς. Τοιοῦτον θράσινον οὔτε ἡμεῖς προσδοκῶμεν διὰ τὸν φίλτατον συνεργάτην μας.

Συγχαίρομεν τὸν ἱατρὸν Χρῆστον Ῥάλλον διὰ τὴν χθεσι- νὴν ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* περὶ παλληκαράδων διατριβὴν του.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

Δημοκρατία, ὄνειρο, ἴσκιος, νερὸ, ἀέρα,
Δημοκρατία, θάλασσα βαθεῖα, φουρτουμισμένη.
Δημοκρατία, φάντασμα καὶ νύκτα δίχως μέρα,
Βροντῆ, φωτιά καὶ ἀστραπή καὶ κόρη ζηλεμένη,
Ποῦ ἔβρισκεσαι; ποῦ κάθεσαι καὶ ποῦ γλυκοκοιμάσαι,
Πῶς τοὺς Ρωμηοὺς ἐξέχασες καὶ πᾶς δὲν τοὺς ἔθυμάσαι;
Ποῦ εἶν' ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι σου, οἱ δοξασμένοι χρόνοι,
Ποῦ ἔστους τυράννους ἔστικες ἀδιάκοπος φοβέρα;
Ποῦ τόσα στέμματα χρυσᾶ κυλοῦσες μετ' ἐστὴ σκόνῃ,
Καὶ ἕνα νέο Περικλῆ γεννοῦσες κάθε μέρα;
Δὲν εἶσαι σὺ ποῦ ἐβγάλες τοὺς Μαραθωνομάχους,
Ποῦ μὲ τὰ χέρια μοναχὰ ἐσάλευαν τοὺς βράχους;

Souris

Ποῦ εἶναι τώρα Σαλαμίς, Θεμιστοκλῆς, Μυκάλη;
Ποῦ Πλαταιαὶ καὶ Μαραθῶν; . . . ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖτε
Ἡ ζέστη μὲ ἐκτύπησε βαρεῖά εἰς τὸ κεφάλι,
Καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων φλυαρῶ, Πανέλληνες πολῖται,
Μὰ εἶναι ἀνυπόφορο αὐτὸ τὸ κάλοκαιρι!
Κανεῖς τί συλλογίζεσαι καὶ τί ζητεῖ δὲν ξέρει.

Πῶ! πῶ! τί ζέστη... ἔσκασα καὶ ἴστον ἰδρωτὰ λυώνω
Καὶ μὲ τὰ δύο κρατεῖτέ με, γιατί θε νὰ λυσάξω,
Παρακαλῶ μονάχος μου, κτυπιέμαι καὶ φουσκῶ,
Καὶ μούρχειται νὰ τρελλαθῶ, νὰ σκουῖω καὶ φωνάξω,
Μηδενισταὶ καὶ τύραννοι Ρωμηοὶ, Δημοκρατία,
Ἡπειρος, Ἄρτα, Λάρισα, μπᾶμ μποῦμ, ἐλευθερία.

Ποῦ εἶσαι, κύρ Ἀλέξανδρε, καὶ κάνεις πανηγύρι;
Μέθανα, ἔ; . . . βαστάτέ με, τὰ δόντια μου θὰ τρίξω,
Ἄχ! καὶ ἂν ἤμουνα αὐτοῦ κοντά σου, κακομοῖρη,
Ἰστὴ Βρωμολίμνη ἤθελα ἀμέσως νὰ σὲ πνίξω·
Ἄκους αὐτὸς ἴστα Μέθανα, κί' οἱ ἄλλοι ἐδῶ πέρα
Νὰ λυώνουν, νὰ μουσκεύουνε ἴστων Ἀθηνῶν τὴ σφαῖρα;

Μοῦ ἔρχεται ἴστα Μέθανα νὰ πάω νὰ τὸν δαίρω·
Ἄ; καὶ! θὰ πάω γρήγορα ὀπίσω νὰ τὸν φέρω,
Καὶ ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἐλθῇ μὲ βία θὰ τὸν εὐρω. . .
Τρελλάθηκα, Πανέλληνες, καὶ τί νὰ ἴπῳ δὲν ξέρω,
Δὲν φθάν' ἡ ζέστη, ὁ κοριός, ὁ ψύλλος, τὸ κουνουπί,
Μὰ νᾶχρη γιὰ ἐξάψαλμο καὶ τᾶρα τοῦ Τρικούπη.

Ἀλήθεια ποῦναι καὶ αὐτὸς κί' ὁ Θεωδωρῆς κί' οἱ ἄλλοι;
Ἐγὼ πολλὴ διάθεσι καὶ τούτους νὰ δαγκάσω·
Ναί! καὶ γί' αὐτοὺς αἰσθάνομαι τὴν λύσσαν μου μεγάλην
Καὶ θέλω χίλια ρόπαλα ἴστὴ ράχη των νὰ σπάσω,
Ποῦ εἶναι καὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἡ δικαιοσύνη;
Βαρεῖτέ τους εἰς τὸ σταυρὸ, ρουθοῦνι ἄς μὴ μείνη.

Ἀστροπελέκια καὶ θρονταῖς! . . . ἐλύσσαξα ἴστ' ἀλήθεια,
Καὶ χύνω σίχους ἴστο χαρτὶ τρελλοῦς καὶ λυσασμένους,
Καὶ τόση λαύρα ἀγροικῶ ἴστα φλογερά μου στήθεισ,
Ποῦ νὰ ξεσχίσω ἤθελα κάθε παιδί τοῦ γένους.
Λυσάξαι' ὄλοι, καὶ θεοὺς ἀφήστε καὶ διαβόλους. . .
Μόνον μὴ λύσσα εἴμπορεῖ νὰ μᾶς γλυτώσῃ ὄλους.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΙΝΟΠΟΙΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΩΛΑΣ

Σας καθιστώμεν γνωστόν, ὅτι εἰς τὰ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν θαλάσσια ἡμῶν λουτρά, τὰ κείμενα εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, παρεσκευάσαμεν κατάλληλον μέρος, ἔ.θ.α θὰ δύνασθε ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Αὐγούστου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου νὰ ἐκτελήτε τὴν πλύσιν τῶν οἰνοφόρων βαρελίων σας ἐπὶ λίαν συμφέροντος ὄρους, τοῦ ἐξῆς :

1. Ἡ ἐκ τῶν ἀμαξίων ἢ κάρρων ἐκφόρτωσις καὶ ἐπὶ τούτων φόρτωσις τῶν βαρελίων σας θὰ γίνηται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας καὶ ἀσφαλείας, καὶ ὄχι ὡς πρότερον, φειτομένων τῶν βαρελίων ἀποτόμως ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ φορτονομένων μετὰ κόπου καὶ τῆ βοήθεια πολλῶν.

2. Τὰ βαρέλια σας ἀντὶ νὰ χρειάζωνται μίαν καὶ πλέον ὥραν πρὸς πλήρωσιν, θὰ πληρῶνται τῶρα ἐντὸς ἐνὸς μόνου λεπτοῦ τῆς ὥρας.

3. Ἀντὶ τοῦ πολλάκις λίαν ἀκαθάρτου ὕδατος τῆς παραλίας, θὰ ἔχετε τῶρα καθαρώτατον καὶ διαυγέστατον θαλάσσιον ὕδωρ, παραλαμβανόμενον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν σωλίνων τῆς μηχανῆς καὶ πρὶν ἢ τοῦτο θὰ φθάσῃ εἰς οὐδεμίαν δεξαμενὴν· περὶ τούτου δὲ θὰ ἴηαι εὐκολώτατον εἰς πάντας νὰ βεβαιωθῆτε ἀμέσως ἐπὶ τόπου.

4. Ἡ πλύσις τῶν βαρελίων σας θὰ γίνηται ὄχι ὡς πρότερον κυλιόμενων τούτων μετὰ δυσκολίας ἐπὶ τῆς ἀμμου, ἀλλ' ἐπὶ δύο παραλλήλων ξυλίνων τροχῶν, κατασκευασμένων εἰς τρόπον, ὥστε οὐδεμία νὰ ἐπιφέρηται ἐπ' αὐτῶν βλάβη. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ ἀκάθαρτα τούτων ὕδατα θέλουσιν ἐκρέει κάτωθεν χωρὶς οὐδ' ὀλιγωρῶς νὰ λερῶνται τὸ πλυόμενον βαρέλιον.

5. Ἡ πλύσις ἐκάστου βαρελίου θὰ ἀπαιτῆ τῶρα τὸ ἡμισυ τοῦ χρόνου, ὅστις ἀπαιτεῖτο ἄλλοτε πρὸς τοῦτο· διότι καὶ τὸ ὕδωρ θέλει εἶναι ἀφθονον καὶ τάχιστα θέλει παράσχεσθαι ἐκάστῳ τὸ ἀναγκαῖον· ἐπομένως οἱ αὐτοὶ ἐργάται θὰ δύνανται νὰ πλύνωσι διπλάσιον καὶ πλέον ἀριθμὸν βαρελίων καθ' ἐκάστην ἡμέραν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν προσέτι ὅτι οὗτοι θὰ ἴηαι ἀπηλαγμένοι καὶ τοῦ κόπου νὰ μεταβαίνωσι περὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀπόστασιν (εἰς τὸ παλαιὸν ἢ νέον Φάληρον), καὶ νὰ ἐπιστρέφωσι περὶ ἐκείθεν καθ' ἐκάστην.

6. Ὑμεῖς, οἱ ἔχοντες τὸ μέγιστον συμφέρον νὰ ἴσασθε πάντοτε παρόντες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πλύσεως, θὰ δύνασθε ἀκόπως νὰ πράττητε ὁσάκις ἢ ἀνάγκη νὰ καλέσῃ, διότι ἐντὸς τὸ πολὺ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας θὰ δύνασθε νὰ μεταβαίνηται ἐπὶ τόπου καὶ νὰ ἐπιστρέφητε πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὰς ἐργασίας σας.

7. Τὰ δι' ἑαστον βαρέλιον ἐξοδα σας θέλουσιν ἐλαττωθῆ κατὰ 2 περὶ τοῦ δραχμάς. Διότι ἀντὶ τὸ πληρῶναι δι' ἀγώγιον καθόδου καὶ ἐπιστροφῆς ἐκάστου βαρελίου δρ. 2,30 ἢ πολλάκις 2,50, τῶρα τὸ πολὺ θὰ πληρῶναι μόνον 1,20 καθότι ἡ ἀπόστασις εἶναι μόλις τὸ ἐν τρίτον τῆς πρώτης. Πρὸς τούτοις δὲν θὰ ἔχῃται οὐδὲν ἄλλο ἐξοδον διὰ τὸ γέμισμα τοῦ βαρελίου, καὶ τρίτον, διότι, ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ ἐργάται θὰ δύνανται τῶρα ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως καὶ τῶν παρεχομένων εὐκολιῶν νὰ πλύνωσι καθ' ἐκάστην ἡμέραν διπλάσιον ἀριθμὸν βαρελίων, ἢ προτέρα ἀξία τῆς πλύσεως ἐκάστου θὰ ἐλαττωθῆ κατὰ τὸ ἡμισυ.

Ἐντὶ δὲ πάντων τούτων τῶν εὐκολιῶν καὶ οἰκονομιῶν

θὰ πληρῶνεται εἰς ἡμᾶς μόνον 1 δραχμὴν δι' ἑαστον βαρέλιόν σας.

Ἐκαστος δύναται ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Αὐγούστου νὰ μεταφέρῃ ἐπὶ τόπου τὰ πρὸς πλύσιν βαρέλια του, παρακαλεῖται δὲ νὰ θέσῃ ἐφ' ἐκάστου τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός του πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως.

Ἐκαστον βαρέλιον δύναται νὰ ἀφῆθῃ ἐπὶ τόπου ἐπὶ 3 κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἂν καὶ 2 μόνον ἡμέραι ἴηαι ἐπαρκεῖς πρὸς ἐντελῆ καθορισμὸν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Ἰουλίου 1881

Α. Δαμασκηνός.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

(ΚΕΔΙΒΙΕ).

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ἀτμόπλοια «Κεδιβιέ» ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν δι' Ἀλεξάνδρειαν προσεγγίζοντα εἰς Θήραν.

Καθ' ἐκάστην δὲ Τρίτην ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ Κων/πολιν προσεγγίζοντα εἰς Σύρον, Τήνον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια καὶ Καλλιπόλιν.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον κείμενον παρὰ τῆ Πλατεῖα Ἀπόλλωνος.

Θάνατος εἰς τοὺς κορέους

τοὺς κώνωπας, σκύπας, ψύλλους, κανθάρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνις τοῦ Βικὰτ μετὰ φυσσητήρος,

80 λεπ.—Ἐκαστος φυσσητῆρ πλήρης κόνωος—λεπ. 80

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάνθαστος κόνις τοῦ Βικὰτ, ἡ τοχούσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίου ἐκθέσεις, κέκτηται τὴν ιδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ ὄχληρὰ καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, οἷον κώνωπας, κορέους, ψύλλους, σκνίπας καὶ αὐτοὺς τοῦς κανθάρους. Ἡ κόνις αὕτη εὐρίσκειται ἐντὸς φυσσητήρος (insufflae) καὶ δι' οὗ ἐκτοξεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ὁπὰς καὶ σχισμὰδας τῶν κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεὰς καταστρέφει τὰ τε ἔντομα καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ ἀπαλλάττηται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωῶν ἅτινα εἰσὶ ἀληθῆς μάστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακείῳ Κ. Ὀλυμπίου. Ὅδος Ἐρμού 206.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσῶς, ἀρ. 12).